

Regeringens ”Udvalg for en mere værdig død” er reelt et udvalg for Aktiv Dødshjælp

Et forslag fra ”Udvalget for en mere værdig død” vil åbne for aktiv dødshjælp, hvor man i stedet for at fokusere på, at bruge vores sundhedspersonale bedst muligt, åbner en for Aktiv dødshjælp.

På sociale medier slår Dorthe Boe Danbjørg (Dansk Sygeplejeråd) og Camilla Rathcke (Lægeforeningen) fast at: ” Vi er her **ikke** for at tage livet af patienterne.”

Jeg er helt enig.

Læger og sygeplejersker skal derimod pleje, behandle og sikre patienterne kommer værdigt gennem livets sidste fase. Hvis nødvendigt med palliativ behandling – et område der synes at trænge til opprioritering.

Desværre har regeringens udvalg for ”en mere værdig død” (som reelt er et slet skjult navn for ”Aktiv Dødshjælp”) tilsyneladende været på en bunden opgave. Udvalget foreslår der indføres Aktiv dødshjælp for personer, som har en diagnose, der betyder de har mindre end et halvt år tilbage at leve i. Den Aktive Dødshjælp skal som jeg forstår det foregå ved, at patienterne får udleveret medicin, så de selv kan gøre en ende på livet. Alternativt med lægehjælp til livs-afslutningen
Hvis man begynder at udlevere dødbringende medicin til patienter, er der risiko for fejl og misbrug. Et par eksempler: En pårørende til en terminal patient tager ved en fejl medicinen eller en kriminel får fat i medicinen med henblik på at bruge medicinen til drab. Begge dele er fatalt.

På overfladen kan forslaget lyde uproblematisk, men det er det slet ikke. ”En værdig død” lyder intuitivt rigtigt, men i virkeligheden er det en start på en glidebane.

Indfører man den værdige død, er det et spørgsmål om tid før nogen (måske nogen, som skal have sundhedsvæsenets penge til at passe) vil spørge om ikke dem, som har syv måneder tilbage at leve i, også skal tilbydes en værdig død. Eller otte. Eller ni. Eller... måske kan man helt droppe idéen om, at ordningen kun skal gælde for dem som er terminalt syge. Måske kunne den værdige død tilbydes alle over 80, eller 70 eller måske bare til... alle ... Danmark risikerer at få Hollandske tilstande, hvor aktiv dødshjælp hver dag koster mange menneskeliv.

Som rask og frisk kan det virke helt i orden. Mange har den opfattelse, at de da gerne selv vil kunne beslutte om og hvornår livet skal have en ende

Problemet er, at taberne ved aktiv dødshjælp er de handicappede (dem er der 400.000 af i Danmark) og de alvorligt syge. Dem, som har et stort plejebæhov, vil i misforstået hensynsfuldhed føle sig presset til at tage imod ”tilbuddet” om Aktiv dødshjælp. Sådan skal det ikke være.

Mange tror Aktiv Dødshjælp er et frit valg. Aktiv dødshjælp er i virkeligheden det modsatte af et ”frit valg”. Det bliver en pression, mod alle menneskers ret til eget liv og eget legeme.

Vejen frem er ikke at presse de svageste borgere til at tage imod tilbuddet om et farvel til livet. Tværtimod. Aktiv dødshjælp er en glidebane, Danmark ikke skal ud på.

Martin H. Wolffbrandt
Næstformand i Patientforeningen
Formand for Danske Handicaporganisationer i Allerød

